

אמרתך חייתני

פנינים ואמרות מעניינא דיומא

זמני השבת

בעיר בני ברק יצ"ו

הדלקת נרות: 7:05
שקיעה: 7:27
מוצאי שבת: 8:08
ר"ת: 8:40

מתורתם של ראשונים

רבינו יעקב יוקב עטטלינגער זצוק"ל בעל "ערוך לנר"

טעם לשפלות הדור בעקבתא דמשיחא

ביום ההוא אקים את ספת דוד הנפלת וגדרתי את פרציו
והרסתי אקים וכן יתיה פילי עולם. (הפטרה)

בגמרא אימת אתי בר נפלי, א"ל מי הוא בר נפלי, א"ל משיח, ואמאי קרית ליה בר נפלי, על שם ביום ההוא אקים את סוכת דוד הנופלת וכו'.

י"ל אמאי קרי' ליה בר נפלי בלשון רמז ולא משיח, וגם מה ענין השם של בר נפלי, וי"ל דודאי ידע הגדול השואל שאין איש מי שיועד עת ביאת המשיח, דהקב"ה ליבא לפומיה לא גלי, ורצה להראות שאין כוונתו שאלתו על העת אלא לידע איך יהיה ענין שפלות העולם לעת שיבא, ולכן היה שאלתו אימת אתי בר נפלי מלשון נפילה, שהוא האיש שיבא בעת שהגיע הדור ע"י הצרות שעברו עליהם על מצב השפל והנבזה.

והנה בפסוק ביום ההוא אקים את סכת דוד הנופלת וגדרתי את פרצותיהן גו' ובניתי כימי עולם, פסוק זה יש לבאר דהנה הטבע נותן שכל דבר טוב כשיעלה ויוסיף על שלימותו לא יהיה כן בעת שלימותו אלא בתחילה ירד למטה ממעלתו ויפסד ואח"כ יעלה למעלה, כמו בחטה הנורעת שהיא מתחילה אוכל ואם ירצו שתוליד עוד כמותה בתחילה תזרע ותפסד, וכן ענין האדם בעוה"ז כשיעלה במעלתו לבא לידי חיי עוה"ב שאחר תחיית המתים בתחילה יפסד ויכלה בארץ ואח"כ יחיה ויוסיף במעלתו. ובזה יש ליתן טעם למה בתחילה היה נבנה ביהמ"ק ונחרב, דודאי עיקר מעלת ביהמ"ק הוא מקדש שלעתידי מקדש ה' כוננו ידיך, והוא אחד מו' דברים שנבראו קודם בריאת העולם, אבל למען יראה במעלה זו בארץ בתחילה הוצרך להבנות ולהפסד ואח"כ יוסיף במעלה הרבה על מה שהיה כשיצא לע"ל.

וזה הפי' ביום ההוא אקים את סכת דוד הנופלת, פירוש ע"י שהיתה נופלת בתחילה אקים אותה, אבל לא יהיה לה קימה בלבד באותה מדריגה כמה שהיתה אלא ובניתי כימי עולם, כמו שהיה נבנה לפני בימי עולם שהוא קודם בריאת העולם.

ובזה יש ליתן טעם למה בעקבות משיחא יהיה שפלות הדור כ"כ גדול ויתמעטו הצדיקים ות"ח ותורה מונחת בקרן זוית, שקודם שתבא המעלה העליונה יהיה הפסד מהשלמות שהיתה, וכמו שאמרנו שהמקדש רק נחרב בערך לפי חק המשך בעמ' 2 <<<

להעמיק בשורשי הדברים

בפרשתנו קוראים אנו את כל איסורי העריות שבתורה אותם אנו קוראים גם בתפילת המנחה ביום הקדוש, כאשר הציווי עליהם מתחיל בפסוקים: "דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני ה' אלקיכם. כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיכם לא תלכו".

ולכאורה הדברים צריכים ביאור, הלאמי בהקדמת איסורי עריות מזכירה התורה שאלו הם מעשי ארץ מצרים וארץ כנען? ומה עלינו ללמוד מכך?

על שאלה זו עמד הגה"צ רבי גרשון ליבמאן זצוק"ל ראש ישיבות "אור יוסף" דנובהרדוק על אדמת צרפת בדרשה שנשא בכולל יראי ה' בעיה"ק ירושלם בחודש אייר תשל"ב (נדפס בקובץ 'העמק' תמוז תשל"ב ובגליונו גליון קצ"ט) וביאר את הדברים כמין חומר:

"אנחנו מסדר הפסוקים שהתחלנו רואים אנו לימוד והדרכה מתורת ה' התמימה הנתונה מן השמים, כי דרך התורה הוא שלא מספיק ולא די בהאזהרה על עצם העבירות בלבד, ואפילו בעבירות גדולות כאלו של עריות אשר יש ביניהם חייבי מיתות ב"ד, חייבי כריתות ועוד, אלא התורה הק' מלמדת אותנו כי מחויבים קודם כל להתחיל משרשי הדברים המביאים לעבירות כאלו, להעמיק עמוק עמוק בשורשי הדברים, ושם לעקור ולשרש השרשים המרים, ושוב אחרי זה לדבר מעצם העבירות.

כי באמת מאין בא שצריכים להזהר לעם ישראל - בני אברהם יצחק ויעקב, עם קדוש - על עניינים שפלים כאלו כמו פרשת עריות, ובפרט התועבות המפורטות בסוף הפרשה, וכי יעלה על הדעת שעם בני ישראל שייך לעניינים כאלו, ובפרט כמו שהנהיגו קדמונינו לקרוא פרשה זו של עריות בתפילת המנחה של יום הקדוש - יום הכפורים, ואין יש ס"ד שעם ישראל יבוא לדברים כאלו וצריכים להזהרם על זה.

לזאת באה התורה הק' והקדימה כי הנחיצות להזהר על דברים אלו הוא כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה, מכיון שהייתם במצרים, ולמדתם והורגלתם במעשי המצרים האלו, ומשום שאתם באים לארץ כנען ותראו אצל הכנענים דברים כאלו, לזאת צריכים להזהר לעם ישראל על זה, מכיון שהתרגלו לדברים כאלו אצל הגוים, יסוד זה אנו לומדים מפסוקים אלו שדרך התורה היא קודם כל לירד ליסוד הדברים המביאים להעבירות ונגדם להזהר, ואח"כ באה האזהרה על עצם הדברים".

בדבריו השווה הוא את הדברים לנושאים שעמדו אז על הפרק, והדברים תקפים גם לימינו אנו בגלותנו בצל שלטון הערב רב:

"להבהיר הרגשת הדברים אפשר להביא דוגמא מזמננו אשר אנו חיים בו, בזמן הזה אשר הפרצות והשפלות של שלטון הציוני עוברות כל גבול, בזמן של פרצות כמו התרת ממזרים, ניתוחי מתים - לנוול את מתי ישראל ולהשליך איבריהם לאשפתות, בזמן של גזירת גיוס בנות - לטמאות את בנות ישראל, ועוד ועוד דברים נוראים הנעשים ברש גלי על ידיהם, בזמן כזה הכי יש עוד מקום כהיום למלחמתה של נטורי קרתא נגד השלטון, וצועקים ולוחמים נגד יסודי הכפירה הציונית כמו שהיו צועקים לפני כשישים שנה, בזמן כזה אשר שורף הכל מלהבת אשם, הלא יותר מובן מלחמתם של אלו הלוחמים נגד גזירת "מי יהודי", נגד גזירת גיוס בנות, נגד גזירת ניתוחי מתים, ואולי גם הם עוד וצועקים יותר בעוז מ"נטורי קרתא" אשר עבודתם נראית כאילו מיותרת, לצעוק כהיום על עניני הכפירה הציונית, ויותר מתקבל על הדעת מחאתם ומלחמתם של אלו הצועקים נגד הגזירות והפרצות הנוראות הנעשים על ידי שלטון הכפירה, במקום להתעסק וללחום נגד ציונות, מלחמה נגד חילולי שבת, העברה על הדת של יהודי גרוזי, גיוס הבנות - זה מובן ומתקבל אצל כולם, אבל מה צריכים כהיום לדבר מעניינים של ציונות? אתמהא!."

והמשך בדבריו: "כמו כן בזמננו אנו, נפגשתי בהזדמנות עם כאלה שלוחמים בחירוף נפש נגד גזירת "מי יהודי", ושאלתי אותם אם מלכא אנא עד השתא למה לא אתית?... איפה הייתם כל העשרים שנה של השתלטות הכפירה הציונית, וכי עכשיו התחילו הפרצות והגזירות האלו, הלא זה פרי ציצם של שרשי הכפירה הציונית שזרעו במשך שבעים שנה מאז התחלתם, שעמדו להפר בריתו של הקב"ה,

המשך בעמ' 4 <<<

מהו מעשה ארץ מצרים

כְּמַעֲשֵׂה אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִשְׁכַּתֶּם בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וְכַמַּעֲשֵׂה אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא אֲתָם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ וּבְחֻקֵּיהֶם לֹא תִלְכוּ.

ויל"ד ממ"נ, אי קאי האי ובחוקותיהם גם אמעשי ארץ מצרים א"כ למה לא כלל יחד כמעשי ארץ מצרים וכמעשי ארץ כנען לא תעשו ובחוקותיהם לא תלכו, ואי לא קאי אוהרת חוקותיהם אמצרים קשה אמאי לא הזהיר גם אחוקות מצרים.

ויל"ד דהנה לכאורה לא ס"ד שיעשה כמעשי ארץ מצרים, אלא חשש הוא כמעשה ארץ כנען שהם באים שמה ויושבים ביניהם וילמדו ממעשיהם כאשר ה' באמת, אבל כמעשי מצרים וחוקותיהם לא צריך אוהרה, אך לכאורה גם מארץ כנען לא צריך אוהרה, אחר שזעקו אל ה' מהעבודה והעינוי והושיעם השי"ת ויאמינו בה' וכמשה עבדו איך ישובו ויעשו כמעשה כנען, לזה אמר הכתוב כמעשה ארץ מצרים לא תעשו, כמו שנאמר גבי פרעה וירא כי היתה הרוחה ויכבד את לבו ה"נ בשעת עינוי וצרה צעקו ונושעו ויאמינו ושוב וישמן ישרון ויבעט, ע"כ אמר כמעשה ארץ מצרים לא תעשו, מה היא מעשה ארץ מצרים היינו וירא כי היתה הרוחה ויכבד לבו, וזה כמעשה ארץ כנען לא תעשו ובחוקותיהם לא תלכו (היינו אחר הרוחה לעשות כמעשה ארץ כנען וזה גופא הוא כמעשה ארץ מצרים). (תורת משה לחת"ס פר' מצורע)

לעשות המצוות בחיות

אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֲתָם הָאָדָם וְחֵי בָהֶם.

רומז על כל מה שיעשה האדם יעשה בזריות נפלא, זהו 'חיי בהם', כלומר בחיות נמרץ, על דרך שפירש רש"י (ברכות נא.) על ענין עשרה דברים שנאמרו בכוס של ברכה, ואחד מהם 'חי', ופירש רש"י ז"ל פרישק"א בלע"ז. והכוונה בכאן כלומר, שיעשה בבריאות ובחיות ובזריות כל מעשה אשר ציווה השם יתברך. (של"ה)

אוהב השי"ת מוכיח אחרים

לֹא תִשָּׂא אֶת אֲחִיךָ בְּלִבְךָ הוֹכִיחַ תּוֹכִיחַ אֶת עַמִּיתְךָ.

יש לדקדק פתח באחיק ומסיים בעמיתך, ואפשר לפרש ע"פ מה שמצאתי בתד"א ז"ל לא תשנא את אחיק זה הקב"ה שנאמר למען אחי ורעי וכו', והנה ידוע כי האוהב נאמן לחברו חפצו ורצונו שיהא כולם סרים למשמעתו לעשות רצונו של חברו, הן מה שרצונו שיעשה או מה שלא יעשה, וזהו פירוש הפסוק

מתורתם של ראשונים

המשך מעמ' 1

לא תשנא את אחיק זה הקב"ה בלבבך בשני יצרך מה לעשות ומה לא לעשות, וג"כ הוכיח לאחרים שישמרו וכו', וק"ל.

(נפלאות חדשות לרבי שמשון מאוסטרפאלי)

במלחמה האחרונה ינצלו המובדלים מהגויים

וְאַבְדֵּל אֲתָם מִן הָעַמִּים לְהִיטֵל לִי.

אמר המשגיח [הגה"צ רבי נתן וואכטפויגל זצוק"ל], יש לי בקבלה איש מפי איש מרבי יהושע לייב דיסקין זיע"א "שבמלחמה האחרונה קודם ביאת המשיח כל העהרליכע אידן יינצלו", ומה זה עהרליך איד - מובדל מן העמים.

לא מדובר פה להיות אחד מל"ו צדיקים, אלא אם מובדל מחוקות העמים, ואין לו שייכות עם הקולטור שלהם! עם העתונים שלהם, והמוזיק והספרים שלהם, ומנותק מהם, אז אומר הקב"ה "אתם שלי"! ונמצאים ברשות אחרת, ואין שום שליטה עליכם.

(לקט רשימות, חנוכה)

ל"ג בעומר

מצוה לשמוח בשמחת הרשב"י

ורבי עקיבא הוא מסוד הדעת שבו חסדים וגבורות בין דקטנות בין גדולות ... ועשרים וארבע אלף תלמידיו ... בימי העומר פגעה בהם מדת הדין של הקטנות ועשה מחלוקת ביניהם ומריבה והמית אותם. וביום ל"ג ... פסקו מלמות. וכנגד חמשה אותיות ... סמך אז חמשה תלמידים אחרים, ובסוד הדעת גדולות שבו למד להם תורה. ועל ידם ועל ידי ר' שמעון בן יוחאי שהיה אף הוא תלמידו נתקיים העולם, לפיכך אין להתאבל ביום זה כלל על החרבן שלא יענש, אלא מצוה לשמוח שמחת רבי שמעון בן יוחאי, ואם דר בארץ ישראל ילך לשמוח על קברו. ושם ישמח שמחה גדולה, וכל שכן אם הוא פעם ראשונה שמגלח ראש בנו ומניח הפאות שהיא מצוה. (משנת חסידים, מסכת אייר סיון פרק א')

מידת הגבורה דרשב"י

בְּרִי יוֹחָאי נִאֲוָרֶת בְּגִבּוֹרָה.

מלשון הכתוב (תהלים סה ז) נאזר בגבורה. הבית הזה הוא רמז נגד ספירת הגבורה כמ"ל במבוא, וכתב בסדר הדורות ערך רשב"י בשם ספר גלגולי נשמות

כי רשב"י ממדת החסד כנראה בגמ' שבת ביציאתו מהמערות כל היכא דהוי מחי רבי אלעזר מסי רשב"י עכ"ל, אמנם במילי דשמיא גליא לדריעה בגבורתא, והנה בעת שרשב"י ראה רשעת הרומיים וביחוד אחרי שהרגו את רבו הקדוש רבי עקיבא לפי שמסר נפשו עק"ה לעסוק בתורה"ק ברבים, והחורבן והשמות והפרעות ופרצות שעשו הרומיים הרשעיים בישראל ברוחניות ובגשמיות, לכן בעת שישב עם חבריו בכרם ביבנה ובא הדבור מהליכות המלכות רומי, אז נאזר רשב"י במדת הגבורה כגבור ואיש מלחמה וגינה את מלכות הרשעה. שוב ראיתי כתב בס' הגירושין להרמ"ק זלה"ה וז"ל, שרשב"י הוא בגבורה כמ"ש בזהר במקומות רבים, ורבי אלעזר מצד החסד שכן בשמו א"ל שהוא חסד עכ"ל, ואיתא בזה"ק (ח"ג דף ר"ג.) דרשב"י אמר על רפכ"י ועל ר"א בנו שהם דיוקנא דתלת אילנין רברבין רזא דאבהן, ופי' שם באור החמה בשם הרמ"ק זלה"ה, רבי פנחס בחדס כעין אב לרבי שמעון, רבי שמעון גבור עומד בפרץ אב לרבי אלעזר, ורבי אלעזר בת"ת כו' עכ"ל, ושפיר דקפייט עליה רשב"י נאזרת בגבורה.

עוד יאמר, בהקדמה מש"כ בזה"ק (ח"ג דנ"ט:) דאמר רבי פנחס בן יאיר על חתנו הקדוש רשב"י, דאיהו גברא דלא דחיל מעילא ותתא, לא דחיל מעילא דהא קוב"ה אסתכם ביה, לא דחיל מתתא כאריה דלא דחיל מבני ענא, וגם אפילו על תלמידי רשב"י אמרו (שם דמ"א.) אינון דדיריהון בבי רשב"י דלא דחלין מכולא, בשיטת רשב"י (ברכות ז'.) ושפיר דקפייט עליה רשב"י שהוא נאזר בגבורה.

(ביאור השיר בר יוחאי להגה"צ ריא"ז מרגליות זצוק"ל)

לחידודא

מִפְנֵי שִׁיבָה תִּקּוּם.

בגמ' קדושין דף לב: רבי שמעון בן אלעזר אומר מניין לזקן שלא יטריח ת"ל זקן ויראת, ושם דף לג. אמר אבבי נקטינן דאי מקיף חיי.

וצ"ע בדמדרש רבה (במדבר רבה טו ז') איתא אמר רבי אבא הכהן בר פפא כשהייתי רואה סיעה של בני אדם הייתי הולך בדרך אחרת שלא להטריח עליהן שלא יהיו רואין ועומדים מלפני, וכשאמרתי דברים לפני רבי יוסי ב"ר זבידא אמר לי צריך אתה לעבור לפניו לפניהם ויהיו רואין אותך ועומדים לפניך ואת מביאם לידי יראת שמיים שנא' מפני שיבה תקום ויראת מאלקיך, ע"כ. ומבואר להדיא דאדרבה ראוי להטריחם בדוקא.

תשובות והערות ניתן לשלוח בפאקס או להשאיר הודעה בתא קולי כמפורט בעמוד 4

תשובה לשאלה משבוע שעבר:

איך יתכן אדם אכל אכילה וחייב משום שתי?

איתא בכריתות י: כהן שאכל דבילה קעילית ונכנס למקדש ושימש לוקה, והיינו משום "וין ושכר אל תשת".

מרן הגאון רבי יצחק ירוחם דיסקין זצוק"ל - מאה שנה להסתלקותו - כ"ט שבט תרפ"ה (חלק ט')

"אורות מאופל"

ואכן מיזם קבלתו את כתב הרבנות לא נתן הרב קוק מנוח לנפשם של חרדי ירושלים. בחודש הרחמים והסליחות אלול תר"פ הו"ל את ספרו "אורות מאופל" בו הגדיש את הסאה בכמה וכמה יתר על ספריו הקודמים ברעיונות לאומיים בהילול החילונים ובזלזול בשומרי תורה ומצוות המחזיקים בדרך ישראל סבא. יהודי ירושלים שחששו מהשפעת הספרים שהופיעו בגושפנקא של רב ואב"ד בירושלים, גייסו מעתה את כל משאביהם למלחמת קודש בספרים אלה, ורבוני יחד עם מרן הגרי"ח זאנענפעלד והגאון רבי משה יוסף האפמאן מפאפא נשיא "אגודת הקודש" וחברי בית הדין הוציאו איסור חמור על הקריאה בספרים אלה, והם גם פנו על כך לכמה מגאוני ישראל בחו"ל.

להלן מכתבו של רבנו אשר כתב לידידו מרן הגאון בעל "אור שמח" זצ"ל, ושעליו חתם גם מרן הגרי"ח זאנענפעלד זצ"ל ובית דינו:

"בעזרי יום ה' ער"ח רחמים פר"ת לפ"ק פה ירושלם עיה"ק תובבא"ס.

השוכן בציון ובוחר בירושלם ישפות שפעת שלו' ושלוח וחיים לכבוד ידיד ד' וידידיו הרב הגאון האדיר הצדיק המפורסם פאר הדור קש"ת מהור"ר מאיר שמחה שליט"א, אחדש"ת באה"ר.

ידיד ה' הננו מוכרחים הפעם לצאת מגדרנו מדת השתיקה ולהודיע צערנו גלוי גם לכתר"ה שיחי'.

הן הובא לפנינו חוברת נדפסה מקרוב לרב אחד מפה, והנה נשתוממו לראות ולשמע דברים גסים וזרים לתורת ישראל כולה, וראינו כי את אשר יגורנו לפני בואו לכאן, כי יחולל חדשות לילך בדרכים עקלקלות אשר לא שערם רבותינו ואבותינו מעולם, בא ונהייתה לעובדא, ועוד יותר מזה אשר לא פללנו כלל. גם הובא לפנינו מה שהדפיס זה מכבר אשר לא ראינו עד כה וכי הפיץ כבר חוברת ברוח העת החדשה רוח הכפירה "ותרבות" חדשה, אבל האחרון הכביד אשר בשם "אורות" קראה אותה מחוללה, ורעל מות בתוכה, יש בה הרבה דברים שאסור לשמען וכ"ש לכתבם ולהדפיסם. ולדאבון הלב הנם נקראים לבני הנעורים אשר לא ידעו ואשר אינם רוצים לידע ולהבחין בין אור לחושך, ובשגם כי שם רב נקרא על כותבם והם נכנסים בקרבם כארס של עכנאי, ומתקדשים ומטהרים על הגנות, וש"ש מתחלל וסכנה והריסת דת משה ויהודית נשקפה בעטים של דברים כאלה על כל רוחו וחונכו של הדור הצעיר, ואם אמנם החרשנו בגלוי עד כה מחשש מחלוקת וקטטה וחה"ש שיכול לצאת עי"ז, אבל כבר עברו ושטפו כל גבול ופלך השתיקה ואם אנו מחשים ומצאנו עון ח"ו.

רצו"פ המחברת הזאת אשר כמה פרקים מלאים תהלות ותשבחות לרשעים, שם חושך לאור "ואור לחושך" ואומר לרשעים צדיקים אתם כמו שצועק (בפ' מ"ג מ"ה כ' וט"ז), ואפי' לאותם הצעירים והצעירות בעלי ההתעמלות וההוללות אשר אנו מכירים בהם שעושים שבתם חול בפרהסיא, שהם

מומרים לכל התורה, ועוסקים בפריצות נפרזה וכל מיני נאפופים וכדומה, אומר שעוסקים ועובדים "עבודת הקודש" (פרק ל"ד) ואת אשר נפש רשעים ופושעי ישראל חפצה נתן להם בכתביו, ולעומת זה דוקר ועוקץ בעקיצות גסות את שלומי אמוני ישראל (פ' כ') כמעשה עמלק וכו'), וכי נפשם של פושעי ישראל יותר מתוקנת מנפש שלומי אמוני ישראל (פ' מ"ג), וכן נפש כל המחזיקים בתורה עפ"י מסורת האבות מקטין ומרעיל אותם בסם (אל מות), ובכמה דברים מגלה פנים בתורה שלא כהלכה ר"ל. ועל כגון דא עקא.

ואסור לנו למשתק שלא נתחייב ח"ו בדמם של כל אותם בני הנעורים והתלמידים אשר ישתו את המים הרעים הללו, ואיך נאמר אח"כ ידיו לא שפכו וכו', וכאשר שמענו מפי נאמנים כי כבר פשתה נגע הצרעת הזאת אצל הצעירים הישרים עד כה, בטענה ותואנה שהרי הרב אומר כך "להתעמל" ולהתעלס ועליזת החיים היא מעלה את השכינה כמו אמירת שירות ותשבחות שאמרם דוד המלך ע"ה בס' תהלים, אשרי און שלא שמע כל האלה.

והנה זאת היא חובתנו בתור הקרובים אל החלל ואל מקום המשפט לקדם פני הרועים רועי ישראל הנאמנים ולקרא להם כי יתנו ידם לעמוד בפרץ ולגדור גדר סביב חומת אש דת תורה"ק וגדרי הצניעות והמוסר. וע"כ הננו פונים היום אל הדר"ג שליט"א ואנו מעוררים אותו עוד הפעם כי כבר יצאה ההבערה הזאת "מקברות התאווה" ותאכל כמה נפשות יקרות בחורי חמד פרחי בני הישיבה, ואם לא נמהר כלנו יחד לעצרו בעד הרעה ונאכל ח"ו מגדיש ועד קמה ועד כרם זית כרם ה' צבקות.

יקום נא לעזרת ה' בגבורים ויעורר נא את מכיריו ומיודעיו הרבנים הגאונים שליט"א לתת ידם לה' אמונה, ולדון על ספריו אם ספרי קוסמים הם, ולפרסם אותם ברבים כי אסור לעיין ולסמוך על כל הבלי ועל חלומותיו. ועתה הנה אנחנו עשוינו את שלנו והודענו את צערנו גלוי להדר"ג שליט"א, ומעתה הרי חובה זו מוטלת עליי להצטרף עמנו יחד לפרסם זה האיסור ברבים, ימלא נא את חובתו הקדושה וה' יהי בעזרנו ע"ד כבוד שמו כי תמלא הארץ דעה את ה' ואת רוח הטומאה יעביר מן הארץ ונזכה לראות בביאגא"צ בב"א.

יצחק ירוחם בהגאון החסיד מו"ה משה יהושע יהודא ליב זצ"ל דיסקין

יוסף חיים זאנענפעלד רב ואב"ד לקהלת האשכנזים בעיה"ק ירושלם ת"ו

משה נחום וואללענשטיין ראב"ד בעיה"ק ירושלם ת"ו

משה יוסף האפמאן ראב"ד דק"ק פאפא נשיא אגודת הקודש

מרדכי ליב רובין ד"ץ ומו"ץ

יצחק במוהר"א ז"ל פרענקל

גדולי הרבנים מעדות המזרח ובהם הגאון רבי יעקב חיים סופר זצ"ל בעל "כף החיים" הצטרפו לאיסור על הספרים וציינו במכתבם "כי הרבנים החותמים הנז'

הם רבני וגאוני פעה"ק כידוע".

מעריצי הרב קוק שכבוד רבם המושפל יקר היה בעיניהם יותר מן האמת זייפו מכתב הכחשה בשמו של רבנו, והוא השיב במכתב החריף דלהלן:

"עמ"י עש"ו, כ' שבט תרפ"א

שלום וברכה למע"כ ידידי הרב הגאון המפורסם עומד בפרץ ולוחם מלחמתה של דתנו"ק, מוה"ר משה שמעון זיוויטש שליט"א, הרב דקהל היראים בעיר פיטסבורג.

אחד"ש כתר"ה.

בתשובה על שאלת כתר"ה ממני בדבר מחברת קול השופר, אשר לפי דברי כ"ג נתפרסמו כבר מכתבי הכחשה גם בשמנו, הננו להשיב לכתר"ה מפני הכבוד ומפני כבוד שמים, כי אנחנו אין אנו יודעים כלל ממכתבי הכחשה בענין זה, ואם נתפרסמו כאלו הנם מזויפים. ומבקש אני מאת כתר"ה אם אפשר להמציאם לידי.

המחברת קול השופר, אם כי לא מאתנו יצאה, לבד המכתב הראשון - שמצאנו תועלת גדולה לפרסם להסיר מכשול, הנה נתפרסמה ע"י אנשים חרדים לדבר ד' ומקנאים קנאתו מאת אנשים בעלי שיטות משובשות, ולדעתנו אין כאן שום הפרזה יתירה בדבריהם.

לו הי' לנגד עיני כתר"ה ספר האורות וראה בו הדברים הזרים המוזרים, לא הי' אפשר לו להתאפק מלמחות ולצאת בזרוע נגד זה.

צר לנו כי קשה בעוה"ר בזמן הזה למנוע בעד דברים מסוכנים כאלו המטילים דופי בשיטתנו המקובלה והמסורתית והנותנים כח ועוז להסטרא אחרא, אנחנו לעצמנו מכירים את הרב הזה עוד מנעוריו ורעיונותיו המשובשות ידועים לנו מאז, ובכל מקום שהוא נמצא הוא גרמא בנזקין להכניס רוחות זרות בצעירי ישראל ולהרחיקם מעל תורתנו הק'. ואם אנו מכסים טפחים הוא רק מפני שחוששים אנו לחלול שם שמים ומפני הכרתנו כי הוא לא ישוב מדרכיו, ומצוה שלא לאמור דבר שלא נשמע.

ידע נא מע"כ כ"ג ידידי שיחי' כי אני נמנע מלהשיב בענין זה מפני המחלוקת, ואך הפעם יצאתי מגדרי בידעי את כתר"ה כי הוא חפץ לדעת אמיתן של דברים, ובהיותי חושב כי ידיעת כתר"ה יכולה להיות לתועלת גדול בהרבה ענינים, ואין כוונתי לפגוע בזה במי שהוא, כי אני נחבא אל הכלים ובורח מן המחלוקת כמטחוי קשת, כחכמתו יעשה למסור את דברינו אלו רק לאנשים צנועים וידועים לו במקום שימצא לתועלת.

דברי ידידי דוש"ת באה"ר מוקירו ומכבדו כערסם הרם, מברכו בהצלחה רבה בדרכי ד' ובעבודתו הק', החותם למען כבוד התורה והמצוה

יצחק ירוחם דיסקין

(דברי ימי היהדות החרדית בירושלם מתוך הספר "מרא דארעא ישראל")

עצרות קינה ותענית ביום אידם

ביום בו ציינו רשעי ישראל שבעים ושבע שנים לקיום שלטון הכפירה בארה"ק, יום בו מתחלל שם שמיים בפרהסיא מקצה העולם ועד קצהו, זה לעומת זה התאספו היראים והחרדים בעירנו הכואבים את כבוד שמיים ומתאבלים על גלות וצער השכינה לעצרות קינה ותענית, כאשר דבר העצרות מתפרסם במודעות ענק בכל רחבי העיר.

ביום רביעי ב' אייר בשעות הערב התכנס ציבור גדול ובהם תלמידי חכמים ונשואי פנים מסלחה ושמנה של עירנו בני ברק בהיכל ביהמ"ד סאטמאר ברחוב נחמיה 15 לעצרת נהי וקינה ולשמוע את דבר ה' מפי הרבנים הגאונים שליט"א.

הגאון רבי יום טוב לובצקי שליט"א חזב"נ מרן הגר"ד שמידל שליט"א וראש כולל "אש תמיד" הזכיר את דברי המסילת ישרים בפ"ג על החובה להתבונן תמיד ולחשב חשבוננו של עולם, וכשהאדם יעשה חשבון הנפש בעצמו כל הזמן ויחפש את האמת ויתבונן היטב, וגם יתפלל לסייעתא דשמיא להגיע לאמת, הוא יוכל להגיע בעצמו לאמת ולהתעלם מהנגיעות הרבות.

בדבריו הזכיר כי שאל את חמיו מרן הגר"ד שמידל שליט"א, הרי הנגיעות רבות כ"כ, וא"כ איך אפשר לדעת מה רצון ה' והרי הנגיעות מבלבלות את השכל. והשיב לו מרן שליט"א שהאדם צריך לפעול בעצמו שהנגיעה הגדולה ביותר תהיה אצלו לעשות

רצון קונו, וממילא כל שאר הנגיעות יתבטלו ויוכל להגיע לאמת!

עוד סיפר כי דיבר בתחילת גזירת הגיוס עם הרבה רבנים ועסקנים והם הסכימו שודאי שהדרך הנכונה היא לא להתייצב וכו', "אבל מה יהיה עם התקציבים?". והכל בגלל הכסף, ומי ישער עומק הדין על החורבן והנשמות שאבדו מחמתם.

אחריו נשא דברים הגה"צ רבי נתן שפירא שליט"א ממשיעי חסידי ברסלב שפירט את הגזירות והשמדיות שגזרו הציונים מיום הווסדס, בהיות שזה עיקר מטרתם לעקור תורה מישראל, כל מחשבותם לרע משנאת הקב"ה ותורתו, ובשונה משאר הכתות שהוציאו עצמם מכלל ישראל, הם רצונם לשנות הגדרת היהודי דהיינו שומר תורה, וליצור יהודי חדש שיהדותו מתבטאת בכך שכתוב בתעודת הזהות שלו שהוא יהודי ותו לא מדי.

הגה"צ שליט"א הרחיב את הדיבור על גזירת הגיוס וחוק השמד העומד על הפרק, שמשתפי הפעולה מבית קוראים לו בשם הצלה וישועה, נתאר לעצמנו שרואים ברחוב חמישים אנשים הרוגים ודם נוטף מהם, ומספרים לנו שזה בעצם הצלה גדולה כי על ידי זה הצילו את השאר, הרי זה דבר שלא יעלה על הדעת, וכאן לא מדברים על חמישים נפשות אלא על חמישים אחוזים! וגדול המחטאו יותר מן ההורג, ועל זה אומרים שזה הצלת הדת!

עוד עמד על כך שיש הטוענים נגדנו מה צורך יש להזכיר כלל את יום אידם, עדיף להתעלם לגמרי מחגיגותיהם והבליהם, ובכלל מדוע להרבות בדיבורים נגד הציונים, מוטב רק להתחזק בהתמדה בתורה או בבין אדם לחברו או בתפילה וכו', ודאי שכל הדברים האלו הם דברים נכונים ומוכרחים להתחזק בהם, אך הבה ונראה מה שכותב רש"י בסוף מלאכי עה"פ אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע, מה נדברו יראי ה'? איזה חיזוק הם התחזקו כאשר הרשעים אמרו שוא עבוד אלקים? כותב רש"י: אז בעשות הרשעים רשעם ... מפני שנדברו יראי ה' שלא לידבק במעשיהם הרעים. נקודה זו להתחזק להתרחק ממעשיהם הרעים היא הנקודה העיקרית שצריכים להתחזק ולחזק איש את רעהו.

למחרת בעצם יום אידם בצהרי יום החמישי ג' אייר התכנסו ובאו עשרות יהודים הנאנחים ונאנקים על קיומה של מלכות המינוח, לעצרת תענית ותפילה, בה נאמרו ברוב עם פרקי תהילים וי"ג מידות ולאחר מכן התפללו תפילת מנחה עם קריאת ויחל ואמירת ענו.

יהי רצון שיתקבלו תפילותינו לרצון וכל הרשעה כולה כעשן תכלה בביאת גואל צדק במהרה בימינו אכי"ר.

ניתן להאזין להקלטות דרשות הרבנים הגאונים בקול האיגוד שמספרו 074-796-2923 שלוחה 20-2.

להעמיק בשורשי הדברים / המשך מעמ' 1

כמובן שמחויבים להמשיך ללחום נגדם כי לא עלינו המלאכה לגמור, אבל מלחמתה ודרכה של נטורי קרתא אף שלא מתקבלת על לבם של המוני בית ישראל - היא היא דרכה של תורה, לצאת נגד יסוד הכפירה הציונית שממנה נובע כל הגזירות והתועבות, ואף אם יעלה בידם של אלו הלוחמים לחסל איזה פרצה פרטית כלשהי, עדיין אין זה הפתרון, כי כל זמן שיסוד הכפירה הציונית נמשכת אנחנו בסכנה גדולה, העיקר לירד לשורשי הדברים ושם לעקור ולשרש."

בשולי הדברים מן הראוי להעיר, כי בעת בה נאמרו הדברים היו המאבקים על חומות הדת בארה"ק נחלת כלל הציבור החרדי, והמאבק בשורש כל הגזירות והפירצות - הציונות היה נחלתם של מועטים.

אולם כיום ניתן לומר שבאופן כזה או אחר מוטל עול המלחמות על כל הפרצות והגזירות על שכמם המט של אלו שלוחמים בשורש הדברים, ועל כן החובה כפולה ומכופלת עלינו לשוב ולשנן לנו ולבנינו את הדברים, כי עיקר מלחמתנו איננה בפירות הצומחים אלא באותו שורש מורעל שכיח כל חלקה טובה ועודנו מסתולל בנו.

ולנתק את עם ישראל מהקב"ה ותורתו לעשותו ככל הגוים ר"ל, לעשות עם חפשי בארצו ככל אומות העולם, וכי עכשיו נולדו דברים אלו, ועכשיו - בזמן שכבר התלקחה המלחמה פנים ואחור, בזמן שכבר הם כבשו הכל, והמלחמה כמעט אבודה ח"ו - עכשיו נזכרתם להיות "נטורי קרתא"?

זוכרני שבעיירות הקטנות כשהי' איזה חולה בעיירה, היו קודם כל מטפלים בו בטיפולים ביתיים, אמנם אם היו רואים שמצב החולה הולך ומחמיר אז היו רצים לעיר הגדולה להביא את הרופא המומחה לרפאותו, והי' לפעמים שכשהרופא הי' בא לא הי' כבר את מי לרפאות, רופא צריכים להביא בתחילת החולי, לא לחכות למצב מסוכן.

יתכן שאילו היו יוצאים נגדם בהתחלת התפשטות הציונות בעולם, לא הי' להם תקומה בעולם, כי קשה מאוד להבין איך הצליחו לחזור בתוך עם ישראל מפירי ברית כאלו, כופרים גלויים ושפלים כמו הציונים, אבל עם בני" לא יצאו כולם נגדם כדבעי למעבד, כמו שידוע לנו איך יצאו נגד כת הש"ץ וגירוריהם ולא נתנו להם מקום בעם ישראל, ונשכח זכרם מן העולם, ומי יודע בשל מה באה הרעה הזאת של ההשמדה הנוראה באירופה הי' ישמרנו.

הנצחות

לתרומות והנצחות: 053-314-7090

נתרם לזכות

יעקב בן שמוחה

לישועה שלמה ולהצלחה בכל העניינים

לטובת נשמת

הרה"ק רבי יצחק אייזיק יהודה חיאל ב"ר אלכסנדר סענדר מקאמארנא זיע"א לרגל יומ"ד - י' אייר תרל"ד

לטובת נשמת

הרה"ק רבי נפתלי צבי ב"ר מנחם מענדל מראפשיץ זיע"א לרגל יומ"ד - י"א אייר תקפ"ז

נתרם ע"י החפץ בעילום שמו לכבוד התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי

ולעילוי נשמת

ארבעים וחמש קרבנות הציבור ז"ל שנהרגו באסון הנורא שאירע בליל ל"ג בעומר תשפ"א באתר"ק מירון

אמרתך חייתני